

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาประเทศ ดังนั้น การวางระบบการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพจึงมีผลต่ออนาคตของชาติ ด้วยเหตุนี้ประชากรของชาติทุกคนต้องได้รับการศึกษา ซึ่งการศึกษาที่ส่งผลให้เกิดการสร้างสรรค์ สังคมจำเป็นต้องยอมรับความจริงบางประการของลักษณะของประชากร แม้ว่าบุคคลที่มีความต้องการพิเศษจะแตกต่างจากบุคคลปกติ แต่บุคคลที่มีความต้องการพิเศษมีศักยภาพในการพัฒนาทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เช่นเดียวกับบุคคลปกติ ดังรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 กำหนดให้บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปี สำหรับการจัดการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนที่มีความบกพร่อง กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับนโยบายจากเดิม ที่จัดให้เด็กและเยาวชนที่มีความบกพร่องเข้าเรียนในโรงเรียนเฉพาะความบกพร่อง เป็นนโยบายที่จัดให้บุคคลที่บกพร่องดังกล่าวได้เข้าเรียนร่วมในโรงเรียนทั่วไป ในประเด็นเดียวกันพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

หมวด 1 บททั่วไปกำหนดความมุ่งหมาย และหลักการจัดการศึกษาสำหรับคนไทยทุกคนไว้ในมาตรา 6 ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ ได้กล่าวถึงคนที่มีความบกพร่องทุกประเภทไว้ในหมวด 2 ว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ในมาตรา 10 วรรคสองที่กำหนดว่า การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือผู้ด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าว มีสิทธิ และโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ และในวรรคสามกล่าวว่า การจัดการศึกษาสำหรับคนที่มีความบกพร่องในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และบุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่ง สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 หมวด 1 มาตรา 5 (1) (2) (3) ที่ว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาสำหรับคนที่มีความบกพร่อง เพื่อเป็นการรองรับเด็กที่มีความบกพร่องทุกคน ทุกประเภทที่อยากเรียนให้ได้เข้าเรียน

การจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนเรียนร่วม จึงเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการศึกษาที่ให้โอกาสนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้พัฒนาเต็มศักยภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ สามารถช่วยเหลือตนเองได้ และใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์แก่สังคม ดังที่ เบญจา ชลธารันนท์ (2543) ได้กล่าวถึง

การเรียนรู้ร่วมว่า เป็นการจัดเตรียมความพร้อมให้กับเด็กพิการจนถึงระดับหนึ่ง แล้วส่งเด็กพิการไปเรียนรู้ร่วมในระบบโรงเรียนปกติ โดยอาจจัดได้หลายรูปแบบและมีลักษณะการจัดที่แตกต่างกันซึ่งสามารถเลื่อนไหลได้ตามความต้องการของเด็กแต่ละบุคคล ซึ่งกฤษยา ตันติผลาชีวะ (2546) ยังได้กล่าวถึงการเรียนรู้ร่วมว่า เป็นการจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือพิการเข้าเรียนในกระบวนการเรียนการสอนตามปกติของนักเรียนทั่วไป โดยให้ทำกิจกรรมตามปกติในชั้นเรียนไม่มีบริการพิเศษ ยกเว้นนักเรียนบางรายที่จำเป็นต้องเข้าโปรแกรมพิเศษเฉพาะ

นอกจากนี้ การเรียนรู้ร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือพิการได้เข้าเรียนรู้สังคมและสิ่งแวดล้อมของชั้นเรียนนักเรียนปกติเพื่อให้ปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ จากการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมและจากการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548) ได้กล่าวถึง การจัดเรียนรู้ร่วมว่าเป็นการจัดให้เด็กและเยาวชนพิการที่ได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปในโรงเรียนปกติ และในการจัดการศึกษาแบบเรียนรู้ร่วมนี้ต้องให้เด็กและเยาวชนพิการหรือที่มีความบกพร่องและครอบครัวได้รับการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มคือ ตั้งแต่แรกเกิดทันทีที่พบความพิการและโรงเรียนต้องมีการจัดเตรียม ปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรรวมทั้งผลิตครูการศึกษาที่จำเป็นต้องให้มีทักษะที่จะออกไปทำงานกับครูในระบบการศึกษาทั่วไป ส่วนพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ได้กำหนดความหมายของการเรียนรู้ร่วมว่า เป็นการจัดให้คนพิการได้เข้าศึกษาในระบบการศึกษาทั่วไปทุกระดับ และหลากหลายรูปแบบ รวมถึงจัดการศึกษาให้สามารถรองรับการเรียนการสอนสำหรับคนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการ

สืบเนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบาย “คนพิการทุกคนต้องได้เรียน โดยได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อพัฒนาตนเองและสังคม ” สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548) ได้ดำเนินการจัดโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรู้ร่วม เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กพิการได้เรียนร่วมกับ เด็กทั่วไป ปีการศึกษา 2547 จำนวน 390 โรงเรียน กระจายครอบคลุมทุกจังหวัด และขยายผลโรงเรียนเป็น 2,000 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2548 ครอบคลุมทุกอำเภอทั่วประเทศ เพื่อรองรับเด็กพิการทุกคนที่อยากเรียนได้ เข้าเรียนโดยใช้รูปแบบหรือแนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) และการบริหารจัดการทั้งระบบโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School – Based Management : SBM) การบริหารการจัดการเรียนรู้ร่วมดังกล่าวนับเป็นแนวทางหนึ่งในการช่วยเหลือเด็กพิการให้ได้รับบริการทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

อุทัย บุญประเสริฐ (2543) ได้สรุปหลักการสำคัญของการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไว้ 5 ประการคือ หลักการกระจายอำนาจ เป็นการกระจายอำนาจจัดการศึกษามายังสถานศึกษาให้มากที่สุด โดยมีความเชื่อว่าโรงเรียนเป็นหน่วยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของนักเรียน หลักการมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้มีส่วนร่วมในการบริหาร ตัดสินใจและร่วมจัดการศึกษา ทั้งครู ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่า และตัวแทนนักเรียน การที่บุคคลมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจะเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและจะรับผิดชอบในการจัดการศึกษามากขึ้น หลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน ในอดีตการจัดการศึกษาจะทำกันหลากหลาย โดยครอบครัวและชุมชน บางแห่งให้วัดหรือองค์กรในท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ ต่อมามีการรวมการจัดการศึกษาไปให้กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้เกิดเอกภาพและมาตรฐานทางการศึกษา แต่เมื่อประชากรเพิ่มมากขึ้น ความเจริญต่าง ๆ รุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว การ

จัดการศึกษาโดยส่วนกลางเริ่มมีข้อจำกัด เกิดความล่าช้าและไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และชุมชนอย่างแท้จริง จึงต้องมีการคืนอำนาจให้ท้องถิ่นและประชาชนได้จัดการศึกษาเองอีกครั้ง หลักการบริหารตนเอง ในระบบการศึกษาทั่วไปมักจะกำหนดให้โรงเรียนเป็นหน่วยปฏิบัติตามนโยบายของส่วนกลาง โรงเรียนไม่มีอำนาจอย่างแท้จริง สำหรับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น ไม่ได้ปฏิเสธเรื่องการทำงานให้บรรลุเป้าหมายและนโยบายของส่วนรวม แต่มีความเชื่อว่าวิธีการทำงานให้บรรลุเป้าหมายนั้นทำได้หลายวิธี หน้าที่ส่วนกลางทำหน้าที่เพียงกำหนดนโยบายและเป้าหมายแล้ว ปลอมให้โรงเรียนมีระบบการบริหารด้วยตนเอง โดยให้โรงเรียนมีอำนาจ หน้าที่และความรับผิดชอบ ในการดำเนินงาน ซึ่งอาจดำเนินการได้หลากหลายด้วยวิธีการที่ต่างกันไป แล้วแต่ความพร้อม และสถานการณ์ของโรงเรียน ผลที่ได้น่าจะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิมที่ทุกอย่างถูกกำหนดมาจากส่วนกลาง ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล ส่วนกลางมีหน้าที่กำหนดนโยบาย และควบคุมมาตรฐาน มีองค์กรอิสระทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพการบริหารและการจัดการศึกษา เพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นไปตามกำหนดและเป็นไปตามนโยบายของชาติ สำหรับ เบญจาชลธารันท์ (2546) ได้กล่าวถึง การบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ตาม 4 องค์ประกอบ คือ นักเรียน ซึ่งหมายรวมถึงนักเรียนทั่วไปและนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สภาพแวดล้อม กิจกรรมการเรียนการสอน เครื่องมือ โดยยึดเอาความจำเป็นพิเศษของผู้เรียนเป็นสำคัญ

สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน(2546) ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญ ในเรื่องสิทธิและโอกาสของคนพิการดังกล่าว จึงได้ดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนทั่วไป รับนักเรียนพิการเข้าเรียน เพื่อเป็นการขยายโอกาสให้เด็กพิการได้เข้าเรียนในสถานศึกษามากขึ้น โดยได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนเอกชนด้วยดี เห็นได้จากจำนวนโรงเรียนเอกชนที่รับนักเรียนพิการเรียนรวม มีเพิ่มมากขึ้นทุกปี ในปีการศึกษา 2544 มีจำนวน 469 โรงเรียน ปีการศึกษา 2545 มีจำนวน 530 โรงเรียน และในปีการศึกษา 2546 มีจำนวน 750 โรงเรียน เป็นโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร 150 โรงเรียน และส่วนภูมิภาค 600 โรงเรียน แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชนเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความเป็นผู้นำทางวิชาการ

เพื่อเป็นการสนองนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้นำนโยบายดังกล่าว เพื่อให้คนพิการทุกคนที่อยากเรียนต้องได้เรียน เปิดโอกาสให้เด็กพิการ เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ โดยใช้แนวทางการบริหารจัดการเรียนร่วมโครงสร้างซีท เพื่อพัฒนาคนพิการให้มีประสิทธิภาพเต็มตามความสามารถและเต็มศักยภาพของแต่ละคน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานกับผลการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อจะได้นำข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงาน และพัฒนาการจัดการศึกษาเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาระดับผลการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนร่วม ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหาร งานกับผลการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยได้ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 10 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 10 คน และครูผู้สอนเด็กเรียนร่วม จำนวน 55 คน ของโรงเรียนเอกชน อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวนทั้งสิ้น 75 คน ในปีการศึกษา 2554

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัย ใช้กรอบแนวคิดการบริหารของสมาคมผู้บริหารการศึกษาอเมริกัน (The American Association of School Administrators : AASA) ซึ่งได้กำหนดการบริหารโรงเรียนไว้ 5 ด้าน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดสรรทรัพยากร (Allocation) การกระตุ้นการทำงาน (Stimulation) การประสานงาน (Coordination) และการประเมินผลงาน (Evaluation)

ผลการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนจัดการเรียนร่วม ในขอบข่ายของการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างสี่ท 4 ด้าน ดังนี้ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ

3. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ การบริหารงาน

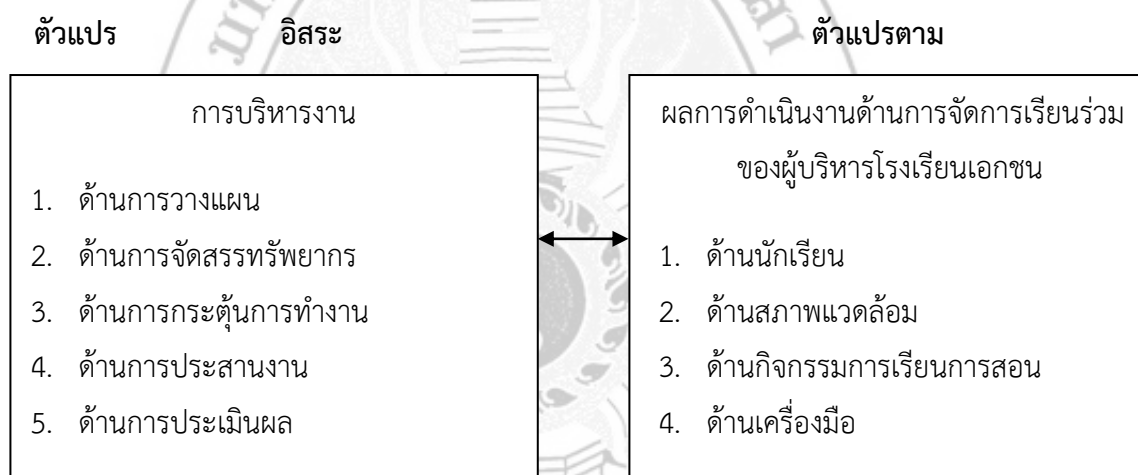
- 3.1.1 ด้านการวางแผน
- 3.1.2 ด้านการจัดสรรทรัพยากร
- 3.1.3 ด้านการกระตุ้นการทำงาน
- 3.1.4 ด้านการประสานงาน
- 3.1.5 ด้านการประเมินผลงาน

3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

- 3.2.1 ด้านนักเรียน
- 3.2.2 ด้านสภาพแวดล้อม
- 3.2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3.2.4 ด้านเครื่องมือ

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อวัดระดับการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนร่วม โดยใช้กรอบแนวคิดการบริหารงานของสมาคมผู้บริหารการศึกษาอเมริกัน ซึ่งได้กำหนดการบริหารโรงเรียนไว้ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดสรรทรัพยากร ด้านการกระตุ้นการทำงาน ด้านการประสานงาน ด้านการประเมินผล เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เพราะ กมล ดาระสุวรรณ (2544) กล่าวว่า สอดคล้องกับการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการเรียนร่วมมากที่สุด และเป็นการศึกษาเพื่อวัดระดับผลการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในขอบข่ายของการบริหารโดยใช้โครงสร้างซีที 4 ด้าน ได้แก่ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ ว่ามีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารงาน หมายถึง ขั้นตอนการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนร่วม ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ การวางแผน การจัดสรรทรัพยากร การกระตุ้นการทำงาน การประสานงาน และการประเมินผลงาน

2. การวางแผน หมายถึง การกำหนดนโยบายไว้เกี่ยวกับการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ การประชุมครู/บุคลากร เพื่อร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานเพื่อรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การจัดทำแผนการดำเนินงานหรือโครงการจัดการศึกษา การกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม

3. การจัดสรรทรัพยากร หมายถึง การจัดให้มีคณะกรรมการรับผิดชอบการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม การแต่งตั้งบุคลากรให้รับผิดชอบงานการจัดการสอน การจัดหาครูบุคลากร ผู้มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษหรือผู้ที่เหมาะสมมาปฏิบัติงาน การจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในโครงการเรียนร่วมได้อย่างเหมาะสม และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เป็นประโยชน์ในการจัดการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน

4. การกระตุ้นการทำงาน หมายถึง การให้ความสำคัญแก่ผู้ปฏิบัติงานสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน การนิเทศงาน และให้คำแนะนำที่เหมาะสม เกี่ยวกับการสอน การส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนาตนเองด้านการศึกษาพิเศษ เช่น เข้ารับการอบรมสัมมนา / เรียนต่อ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมหรือประชาสัมพันธ์งานการสอน การยกย่องชมเชย หรือให้รางวัลแก่ครูผู้รับผิดชอบงานการสอน การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมที่เอื้อต่อการทำงาน และการจัดกิจกรรมสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน

5. การประสานงาน หมายถึง การอำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นเกี่ยวกับกิจกรรมสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนการสนับสนุนให้บุคลากรเกิดความร่วมมือในการดำเนินการสอน การสร้างความเข้าใจระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ชุมชน ให้ยอมรับและเข้าใจระบบการสอน การจัดระบบ การประสานงานภายในหน่วยงานเกี่ยวกับการสอนการติดต่อประสานงานระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการจัดสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน และประชาสัมพันธ์งานสอนให้บุคลากรในโรงเรียนและชุมชนได้รับทราบ

6. การประเมินผลงาน หมายถึง การกำหนดหรือแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ติดตามประเมินผลและรายงานผลการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานระยะ เพื่อทราบผลการปฏิบัติงานและปัญหาที่เกิดขึ้น มีการประเมินผลการปฏิบัติงานการสอนนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการประเมินผลรวมในการปฏิบัติการสอนนักเรียนทั้งโรงเรียน นำผลการประเมินและปัญหาที่พบไปเป็นข้อมูลในการวางแผนจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในปีการศึกษาถัดไป และมีการรายงานผลหรือประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานให้บุคลากรในโรงเรียนหรือหน่วยงานอื่นทราบ

7. ผลการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนร่วม หมายถึง สภาพของ การดำเนินงานตามภารกิจที่ปรากฏต่อสาธารณชนในการจัดการเรียนร่วม

8. ความสัมพันธ์ หมายถึง การส่งผลแก่กันและกันระหว่างการบริหารงานกับผลการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน

9. การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท หมายถึง การ ดำเนินงานของโรงเรียนเรียนร่วมที่นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียน โดยมีองค์ประกอบครอบคลุมองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ

10. ด้านนักเรียน (S: Students) หมายถึง เด็กพิการหรือที่มีความบกพร่องและเด็กทั่วไปที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเอกชนเรียนร่วม

11. ด้านสภาพแวดล้อม (E: Environment) หมายถึง สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้ของเด็ก ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) และบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เช่น ผู้บริหาร ครูการศึกษาพิเศษ ครูทั่วไป นักการภารโรง พ่อแม่ ผู้ปกครอง นักกายบำบัด นักแก้ไขการพูดและภาษา แพทย์เฉพาะทาง นักสังคมสงเคราะห์ และผู้เกี่ยวข้องอื่น เป็นต้น

12. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A: Activities) หมายถึง การบริหารจัดการหลักสูตร ซึ่งรวมถึงการใช้ การปรับ และการพัฒนาหลักสูตรสำหรับเด็กเฉพาะบุคคล กระบวนการเรียนการสอน การตรวจสอบ การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individualized Implementation Plan: IIP) การดำเนินการสอน เทคนิคการสอน การวัดประเมินผล และการรายงานความก้าวหน้าของเด็ก การประกันคุณภาพ การรับเด็กเข้าเรียน การจัดตารางเรียน และการบริหารจัดการชั้นเรียน

13. ด้านเครื่องมือ (T: Tools) หมายถึง นโยบาย งบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ช่วยเด็กในการสื่อสาร การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การเข้าถึงสถานที่ สื่อ บริการความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามกฎหมายกระทรวงศึกษาธิการ

14. การเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด 9 ประเภท ได้แก่ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ บุคคลออทิสติก และบุคคลพิการซ้อน เข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา รวมไปถึงได้รับบริการด้านการสอนเพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษ ครูเสริมวิชาการ รับบริการพิเศษ เช่น กายภาพบำบัด อาชีวบำบัด การแก้ไขการพูด การปรับพฤติกรรม เป็นต้น

15. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน หมายถึง บุคคลผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการโรงเรียนเอกชน

16. หัวหน้าฝ่ายวิชาการ หมายถึง บุคคลผู้ปฏิบัติหน้าที่ในด้านการสอนได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียนให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ

17. ครูผู้สอนเด็กเรียนร่วม หมายถึง บุคคลผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นครูสอนเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในชั้นเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการศึกษาครั้งนี้ จะได้นำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนดำเนินการพัฒนาการจัดการศึกษาเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในการนำการบริหารที่ดีไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา